

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Philippi Clüveri[i] Germaniæ Antiquæ Libri tres

Clüver, Philipp

Lugduni Batavorum, 1631

Cap. XXVII. De Briannis, & Oromansacis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44541

Antonini;	Tabulæ;
<i>Tarouenna</i>	<i>Tervanna</i>
<i>Nemetacum</i> XXII.	<i>Nemetaco</i> XXII.
<i>Camaracum</i> XIII.	<i>Camaraco</i> XIII.

Castellum & Menariacum, nunc esse Flandriæ opida *Cassel*, & *Merghem*, infra in Morinis ostendam. A *Cassel* profecturus *Arras*, recto itinere transit *Merghem*. ab hoc *Arras* usque millia sunt XXVII: & hinc *Camaracum* XXII. A *Tervannâ* etiam ad *Camaracum* versus, rectè transitur *Arras*. Sunt autem millia inter *Tervannam* & *Arras* XXXIV: hinc ad *Tornacum* XXXII. unde patet in Antonino tertium X in hoc numero vitiatum in V. *Tenceram* tabulæ, inter *Nemetacum* & *Sammarobrivam*, nunc esse vicum *Ticure*, inter *Arras* & *Amiens*, suprâ ostensum est. Erravit igitur *Ptolemæus*, *Origiacum* *Atrebatiorum* opidum, quod nunc *Orchies*, pro capite gentis accipiens. nisi fortè *Nemetaci* vocabulum apud eum interierit.

Ceterum qui *Nemetacum* idem esse arbitrantur opidum, quod A. *Hirtius*, in libro, quem ad *Cæsaris* de bello Gallico VI commentarios adiecit VII, adpellat *Nemetocernam*, sive *Nemetocennam*, toto, quod dicitur, cælo errant. hoc enim ille disertissimis verbis censeret in Belgio, quæ *Bellovacorum* fuit regio. Verba ejus hæc sunt: *His rebus confectis, ad legiones in Belgium se recepit. hibernavitque Nemetocenna.*

C A P. XXVII.

De BRIANNIS, & OROMANSACIS.

PLINIUS, ut suprâ relatum, lib. IV, cap. XVII, *Gessoriaci* pago, quem *Morinorum* fuisse proximo capite ostendam, jungit in litore *OROMANSACOS*; his *BRIANNOS*; quibus subnectit *Ambianos*. Illas duas nationes quia nec *Cæsar*, nec *Strabo* memorat; nomina earum post eorum ævum ex parte *Atrebatium* succrevisse suspicor. Partem itaque horum agrorum abscindo per lineam, ab opido *Dorlens* ad fontem *Legiæ* ductam; inde ipso *Legiæ* ad vicum usque *Capelle*: inde per suprâ dictam lineam ad fontem usque *amniculi*, qui apud *Bononiam* oceanò miscetur. hujus partis septentrionalia *OROMANSACIS*, australia *BRIANNIS* tribuo. Limitem inter utrosque constituo, *Ternium* amnem, à *Fano* *divi Pauli* defluentem, & in quem hic incidit, *Cancium*, ad exitum usque in oceanum.

Loci heic ab antiquis scriptoribus recensentur nulli; nisi qui in tabulâ, XIII mill. passuum à *Bononiâ* distitus, vocatur *LUTTOMAGVS*. id intervallum, simulque itineris tractus incidit in flumen *Cancium*, & opidum *Monstreul*. Ad flumen fuisse, patet ex voce *magus*, quæ *trajectum* fluminis significat.

Ceterum pro *Briannis*, vulgata exemplaria habent *Britannos*. unde quidam arbitrantur, hos è *Britanniâ* in hoc litus transmigrasse. Verum hujus rei quia nullum apud rerum auctores indicium, aut vestigium; haud temerè eorum sententiæ accesserim. Nam ante *Cæsarem*, sive ipsius *Cæsaris* tempore, nullos heic fuisse *Britannos*; facilè è commentariis ejus perspicitur. Quod si fuissent, haud dubiè de horum quoque è *Britanniâ* in *Belgicam* transmigratione meminisset *comment. V*, ubi quorundam *Belgarum* in *Britanniam* transgressum memorat. Post *Cæsarem* verò si vel *Claudius*, vel alius imperatorum traduxisset; certè non minis de his in monumenta relatum fuisset, quàm de *Ubiis*, *Sicambriis*, *Cattis*, ac *Sarmatis*, in *Galliam* traductis. & *Tacitus* quoque, in vitâ *Agricolæ*, ubi in *Britannorum* originem disquirat, horum haud dubiè meminisset. Veri similius igitur est, *populos* hos partem fuisse *Atrebatium*, nomine *Briannos*: ex quo vocabulo, & gentis è regione *Britanniæ* situ, scioli quidam sibi sinxerunt *Britannos*.

C A P. XXVIII.

De MORINIS.

POST *Atrebateis*, proximi oceanis freto fuere *MORINI*, omnium *Belgarum* extremi, respectu urbis *Romæ*. hinc *Maro*, *Aeneid.* libro VIII: *Extremique hominum Morini.* & *noſter*, *historiar.* IV: *Mosam amnem transire jubet, ut Menapios, & Morinos, & extrema Galliarum quaterent.* item *Mela*, lib. III, cap. II: *Ab Oſismiis iterum ad septentriones frons litorum respicit: pertinentque ad ultimos Gallicarum gentium Morinos.* A Germanorum